



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Vnctionis extremæ effectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

18. Si infirmus dum ungitur ex hac vita decedat, Parochus debet ab unctionibus desistere, cum non sit amplius viator; quod si dubitetur an sit mortuus, administrandum est sacramentum sub conditione, *si adhuc vivit. ib. n. 8 & 9.*

19. Omittens hoc sacramentum tantummodo ex negligentia, non peccat mortaliter: tenetur tamen Parochus illud conferre, cum illi incumbat ex officio consulere salutem suorum subditorum. *ibid. num. 11 & 12.*

20. Dandum est hoc sacramentum etiam illi qui nunquam actualiter peccavit, ex his verbis Jacob. 5. *Si in peccatis sit, dimittentur ei*: nam supponit posse conferri cuicumque infirmo. Quare conferri potest hoc sacramentum saltem sub conditione adulto, qui statim post susceptum Baptismum incidit in morbum lethalem. *ibid. num. 13. & 14.*

21. Non est peccatum mortale conferre sacramentum extremæ unctionis ante sacramentum pœnitentiæ, vel Eucharistiæ: quia infirmus potest per contritionem se ad illud disponere. *ibid. n. 15.*

22. De necessitate & essentia hujus sacramenti est ut ungantur quinque sensus corporis, oculi scilicet, aures, nares, os, & manus, repetita ad singulos forma: quod si quis careat uno corporis membro in quo viget aliquis sensus, unguenda est pars magis propinqua. Solæ autem hæ partes unguuntur, & non totum corpus, quia hoc sacramentum applicatur per modum medicinæ corporalis, quæ applicatur iis partibus à quibus morbus originem trahit. *ibid. num. 16.*

23. Unctio in pedibus vel renibus & umbilico adhiberi vel prætermitti potest juxta loci consuetudinem: semper tamen omittitur unctio in feminis in umbilico propter decentiam & honestatem. *ibid. n. 18.*

24. Sacerdotes non unguuntur in palma, quia semel fuerunt inuncti in susceptione ordinis sacerdotalis, sed in superiori versa parte manus. *ibid. n. 19.*

25. Non est necessario unguendum utrumque organum unius sensus, exempli gratia uterque oculus, vel utraque manus, &c. quia significatio istius sacramenti satis salvatur per unctionem unius organi: ex præcepti tamen servanda est locorum consuetudo, quæ vim habet legis. *ibid. 21.*

Effectus Extremae Unctionis

26. Multiplices sunt hujus sacramenti effectus. Primo abster-

abstergit reliquias peccatorum, id est, expellit habitudines & proclivitates ad malum. Secundo sublevat infirmum a corporali ægitudine, & sanitatem confert si animæ saluti expedierit. Tertio confert gratiam non solum sanctificantem, verum etiam delet peccata venialia, juvatque contra tentationes & dæmonis incurfus, qui eo præsertim tempore solent esse vehementes. Producit autem hos effectus in eo instanti in quo perficitur, id est, in ultima unctioe, ut patet ex dictis in aliis sacramentis. *Ibid. punct. 6. num. 1. & seq.*

27. Sacramentum extremæ unctiois iterari potest, cum non imprimat characterem. Circa ritus & cæremonias quibuscum deferenda est extrema unctio ad infirmum, standum est Rituali consuetudini, & legibus Episcoporum. Non est necesse ut administrans extremam unctioem habeat ministrum qui respondeat. *Ibid. num. 4. 5. & 6.*

28. Peccat Sacerdos administrando hoc sacramentum prætermittis orationibus, quæ ab Ecclesia in ipsius administratione præscribuntur, si non sit periculum in mora, aut proximum mortis periculum; nam tunc omittere poterit, & post peracta essentialia sacramenti supplere, si infirmus adhuc superstes sit: non licet tamen etiam in necessitate hoc sacramentum administrare non adhibitis verbis ab Ecclesia præscriptis. *Ibid. nu. 7. & seqq.*

A D D I T I O.

Quæres: An in periculo mortis religiosus possit sub rati-
habitione parochi conferre alicui ægroto seculari sacramen-
tum extremæ unctiois. Videtur, quod non, quia *clém. 1. de
priv.* infligit pœnam excommunicationis talibus, qui extre-
mam unctioem porrigunt sine licentia parochi. Resp. cum
Sot. in 4. d. 23. q. 2. art. 1. & Cajet. in summa v. excommunicatio,
eum posse conferre hoc sacramentum, eo quod non est verifi-
mile, Ecclesiam in tali casu velle infligere excommunicatio-
nem, Busæus.

Quæres, An extrema unctio possit conferri amentibus.
Resp. Perpetuo amentibus non posse conferri, quia illi sem-
per caruerunt usu rationis; si autem amentes sint per inter-
valla, ac petiverunt inungi, nec timetur irreverentia, possunt
inungi, imò etsi non petiverunt, modo ante amentiam con-
fessum, & communicaverint. Addit Nav. 22. n. 13 Anton.

Syl. & Palud. sufficere, ut ante amentiam, vel phrenesin, non fuerint in mortali peccato, eo quod de quolibet Christiano præsumendum sit, cum petere hoc sacramentum. Hæc Busæus.

Quæres, An præcepto divino, vel humano teneamur suscipere hoc sacramentum extremæ unctionis. Resp. Joau. Major, & P. Sot. non teneri ex præcepto divino. Cajet. *in summa*, jure Ecclesiastico tantum. Sed probabilius D. Thom. Bonav. Rich. volunt esse consili, modo absit contemptus. Et ratio est quia si esset præceptum, extrema unctio tempore pestis adhibenda esset, quod videtur valde periculosum. Busæus.

Quæres, An peccet saltem venialiter, qui citra contemptum negligit illud recipere. Respons. Peccare venialiter si commode possit recipere, vel etiam si ab eo petatur, non velit recipere. Busæus.

Quæres, In quot corporis partibus sit facienda unctio. Resp. Florent. in 7. faciendam esse, in quinque organis sensuum, renibus, & pedibus, hæc enim solent esse principia & fontes peccatorum. Hæc Busæus.

Quæres, Quid si æger caret oculis ac manibus? Resp. cum S. Thom. partes vicinas inungendas esse, neque ideo falsa est forma, quia peccatum est in animo, vel voluntate, quæ potest habere affectum peccandi per hæc membra, si ea haberet. Hæc Busæus.

Votum.

Vide v. *Matrimonium, Religiosus, Apostata, Heres.*

1. Votum est voluntaria & deliberata promissio facta Deo de aliquo bono meliori. Ex hac definitione collige ad votum non sufficere propositum, neque semiplenam aduentiam & deliberationem; & consequenter amentem vel infantem, &c. invalidè vovere; quamquam sufficit deliberatio virtualis, quando votum est in se volitum, *tom. 2. circa secundum Decalogi præceptum, disp. 4. quæst. 2. punct. 1. n. 1. & seq.*

2. Præterea votum debet esse voluntarium; & ideo promissio per errorem vel dolum circa substantiam, vel causam finalem extorta, non habet vim voti, cum non adsit sufficiens voluntarium circa votum requisitum; quod nequit esse validum nisi volitum sit, saltem tacitè & implicite aut virtualiter. *Ibid. num. 6. & 7.*